

Og så mener jeg altså stadig væk, at det er nødvendigt at foretage en overvejelse af, hvad det er for et samfund, vi vil have, og afveje de negative ting ved, at vi ikke kan forhindre alle forbrydelser og ikke kan opklare alle forbrydelser, mod friheden.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Dermed afslutter vi de korte bemærkninger til Enhedslistens ordfører. Herefter er det ordføreren for forslagsstillerne til det sidste beslutningsforslag, B 101, og det er fru Lissa Mathiasen. Jeg gør opmærksom på, at der er op til 10 minutters taletid.

Lissa Mathiasen (S):

Tak for det, og også tak for debatten til ordførerne. Ikke mindst vil jeg godt bringe en speciel tak til Det Radikale Venstre, SF og Enhedslisten for de meget positive bemærkninger, som faldt om vores forslag.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at da vi for knap 2 år siden havde den sidste debat om et forslag fra Socialdemokraternes side om en styrkelse af medarbejderes retssikkerhed i forbindelse med overvågning, var jeg egentlig lidt optimistisk.

Vi havde den opfattelse, at der i kraft af de udsagn, der var kommet fra justitsministeren, og de spørgsmål, der også efterfølgende blev besvaret af justitsministeren, var grundlag for at forvente, at man i væsentlig grad, set i forhold til det tv-overvågnings-udvalg, justitsministeren havde nedsat, også ville tage højde for en stribe af de spørgsmål, som vi rent faktisk havde rejst, og de ønsker, vi havde til ændringer i forbindelse med de problemer, vi kunne se.

Derfor skal jeg ikke lægge skjul på, at vi er skuffede. Vi er faktisk skuffede over, hvad der rent faktisk kom til at ske i tv-overvågnings-udvalget. Vi ved jo, at justitsministeren ikke gav nogen hilsen tilbage til tv-overvågnings-udvalget om, at der rent faktisk var et forslag, som man godt ville have udvalget også var opmærksom på. Tværtimod. Når medlemmer af udvalget prøvede at tage nogle af spørgsmålene op, fik de bare at vide, at det var der ikke tid til.

Derfor er der en god begrundelse for, at vi har valgt at fremsætte vores forslag. Det er ikke en fuldstændig genfremsættelse, vi har tværtimod valgt også at spørge, hvor der bare på de her par år er sket en udvikling, som gør, at der godt kunne strammes lidt mere op.

Vi synes stadig væk, at det er meget væsentligt, at vi får en større og bedre beskyttelse af de ansatte. Jeg synes, at det må give sig selv, at alle partier herinde burde tage afstand fra og burde være med til at deltage i en lovgivning om en afstandtagen fra, at man må bruge detektivvirksomhed i forbindelse med en medarbejders sygdomsperiode. Hvis der foreligger en lægeerklæring, så er det krænkende, og jeg tror, man ville kunne se det, hvis man bare lige selv prøvede at forestille sig, hvordan det egentlig ville være at opleve, at man rent faktisk blev overvåget af en detektiv for at undersøge, om man nu også reelt var syg.

Derfor undrer det os, at man ikke fra regeringens side, fra justitsministerens side og fra nogle ordføreres side kan se, hvorfor det er rigtig godt at lave et sådant forbud. Der er på en række områder, når vi taler beskyttelse af de ansatte i forhold til overvågning, behov for at gå videre end den lovgivning, som vi rent faktisk lavede i 1999. Hvorfor er der det? Jo, fordi den teknologiske udvikling har gjort, at det i dag er så meget lettere at foretage en meget gennemgribende, en altomfattende overvågning af den enkelte medarbejder, og når vi er ovre i den form for overvågning, så udgør den et meget stort pres, og dermed er der altså også mulighed for, at det kan fremkalde stresssyndromer, i det øjeblik man bliver udsat for den kontinuerlige overvågning.

Jeg tror ikke, der er ret mange herinde, der kunne forestille sig, at det kunne være rart – det lyder næsten sådan, siden man mener, der ikke skal gribes ind – at sidde ved et kasseapparat og vide, at man, fra man kommer, til man går, som medarbejder hele tiden bliver overvåget; at ikke bare ens blotte tilstedeværelse, men at ens handlinger, gøren og laden bliver overvåget.

Vi ved, der er medarbejdere, som har været udsat for at blive fulgt rundt på deres arbejdsplads hele tiden via overvågning. Det er belastende, og derfor synes vi, at der i den grad er behov for, at vi tør og vil gå videre end det, vi i 1999 rent faktisk vedtog i lovgivningen. Jeg synes også, det giver sig selv.

Godt nok siger justitsministeren her i dag, at det giver sig selv, at den her lovgivning også gælder på en privat arbejdsplads. Men vi har jo altså måttet konstatere, at i en af de sager, der er blevet prøvet, i forbindelse med overvågning af en medarbejder – en plejeassistent, tror jeg i øvrigt det var – fik man jo at vide, at det ikke gjor-